

Офіційне видання Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану
(воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО,
Благодійного фонду «Єдність та милосердя»

ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

21 лютого 2016 / ВИПУСК 16

АНОНСИ

Юрій КАРМАЗІН:

**«ГОЛОВНИЙ
ФІНАНСОВИЙ
ДОКУМЕНТ КРАЇНИ
ПИСАЛИ
...ІНОЗЕМЦІ»**

стор. 3

**ПЕРЕАТЕСТАЦІЮ
НЕ ПРОЙШЛИ
МАЙЖЕ 30%
ІРПІНСЬКИХ
МІЛІЦІОНЕРІВ**

стор. 4

Олег ЧУЙКО
(«Мамай»):

**«ІРПІНЧАНИ
ВОЮЮТЬ
ДОБРЕ!»**

стор. 6-7

«НА НАШУ ДОЛЮ ВИПАЛО ДВІ НЕОГОЛОШЕНІ ВІЙНИ!»

2016-й особливий для афганців. 27 років тому, 15 лютого, Радянський Союз вивів свої війська з Афганістану. І ще одну відзначаємо знаменну дату – виповнюється чверть віку з дня створення Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів).

Традиційно щороку учасники бойових дій на теренах інших держав збираються в Бучі, біля пам'ятника воїнам-афганцям. Щоб віддати данину пам'яті загиблим, висловити подяку і моральну підтримку тим, хто досі перебуває в строю – чи то на трудовому фронті, чи то знову на війні – на Сході України.

По загиблих героях місцеві священнослужителі відправили панахиду. А далі слово тримали офіційні особи – секретар Бучанської міської ради Василь Олексюк, Ірпінський міський голова Володимир Карплюк, заступник голови Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО Костянтин Кукушкін. Зокрема, Костянтин Миколайович відзначив, що на долю афганців випало дві неоголошені війни. Сьогодні вони продовжують виконувати дуже нелегку місію по захисту Вітчизни на Сході України. На меморіальних табличках, які вмонтовані в пам'ятник, крім загиблих героїв Афганістану, викарбувано імена Миколи Личака та Олександра Давидчука.

До присутніх звернулася також мама загиблого афганця Дмитра Григорового Олександра Василівна.

У цей же день в університеті Державної фінансової служби вшанували світлу пам'ять воїна-афганця Сергія Басова. До призову він навчався в Ірпінському індустріальному технікумі. А в «Ірпінському економічному коледжі» віддали данину пам'яті колишньому студенту цього навчального закладу Сергію Лантушенку.

Вшанували героїв неоголошеної війни на Сході України – Олександра Давидчука та Ільгара Багірова. Їхні рідні, друзі приїхали на «зустріч» з ними до меморіальних дощок, які встановлені на їх честь на приміщенні станції СТО (вул. Мінеральна) та на будівлі «Ірпінського економічного коледжу» (на фото).

Головні заходи з вшанування героїв неоголошеної війни в Афганістані та з нагоди 25-річчя створення Ірпінської афганської спілки відбулися в університеті Державної фінансової служби.

Вл. інф.

Третя ліворуч — Тетяна Багірова.
Фото Ромаа Боярчука

Анатолій Конопіхін

Василь Жолуденко

Валерій Малашенко

Вячеслав Маршицький, учасник бойових дій на теренах інших держав

69 АФГАНЦІВ ОТРИМАЛИ ВІДЗНАКУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Університет Державної фіскальної служби України став місцем зустрічі десятків афганців та учасників бойових дій на теренах інших держав. Більшість із них одягнули парадну військову форму, на грудях золотом переливалися нагороди. Чоловіки тиснули один одному руки, обнімалися. У деякого на очах виступали сльози.

В центрі — Віктор Беспалов

Військовий захід підсилювала патріотична музика у виконанні вокально-інструментального ансамблю «Варшава», а також ремікси з фільму про Афганістан – як воювали наші хлопці на чужій війні, як поверталися додому.

На вечорі вшанування героїв у ролі головного ведучого виступив Костянтин Кукушкін. Він поіменно назвав наших земляків, які не повернулися до матерів, дружин – рядові Юрій Олійник, Володимир Радченко, молодші сержанти Микола Жибер, Олександр Вакулюк, лейтенанти Валерій Дяченко та Дмитро Григоров.

А ті, хто повернувся з кривавої неоголошеної війни, об'єдналися в Українську спілку ветеранів Афганістану. Чверть віку була створена Ірпінська афганська спілка. Її очоювали у різні роки Микола Жаков, Анатолій Конопіхін, Олександр Барановський, Сергій Поляков, Віктор Сорока, Анатолій Прохоренко. Зараз біля її «керма» – Ігор Панасюк.

Колишніх афганців немає. Вони користуються заслуженою повагою в суспільстві. Їм, як кажуть, і честь, і хвала.

Фірдосі Ханкішієв

Міський голова Володимир Карплюк вручив відзнаку Президента України – медаль «25 років виведення військ з Афганістану» Сергію Бондаренку, Олександру Приходьку, Михайлу Ткачуку, Михайлу Квасневському, Юрію Чимрову, Олександру Кушніру, Віктору Іванченку, Костянтину Кукушкіну. Станіславу Солодовнику, Віктору Стаднику, Ігорю Панасюку, Анатолію Конопіхину, Олегу Чуйку, Бориславу Яновському, Віктору Гайдай, Фірдосі Ханкішієву, Миколі Дерев'янку, Тарасу Стрикалю, Абану Пальчикову, Валерію Малашенку, Олександру Гутинському, Сергію Полякову, Віктору Кирилюку, Івану Чичику, Валентину Ващуку та іншим. Всього 69 особам.

Нагород були удостоєні також Микола Личак та Олександр Давидчук. Медалі отримали їхні рідні – син Микола та дружина Лариса. Зал під час вручення їм відзнак аплодував стоячи.

Ігорю Личаку, Ларисі Давидчук, Олександрі Григоровій, Тетяні Багіровій, які втратили найрідніших людей, голова Ірпінської спілки Ігор Панасюк та Ірпінський міський голова Володимир Карплюк вручили грошову допомогу.

Відбулася ще одна знаменна подія. Голова Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО Ігор Панасюк отримав звання підполковника.

Редакція попросила поділитися своїми спогадами Анатолія Конопіхіна.

– Я був у числі тих, хто стяв біля витоків створення ірпінської афганської спілки, – сказав він. – Тоді у ній налічувалося біля 180 осіб. Відтоді чимало наших побратимів пішли з життя.

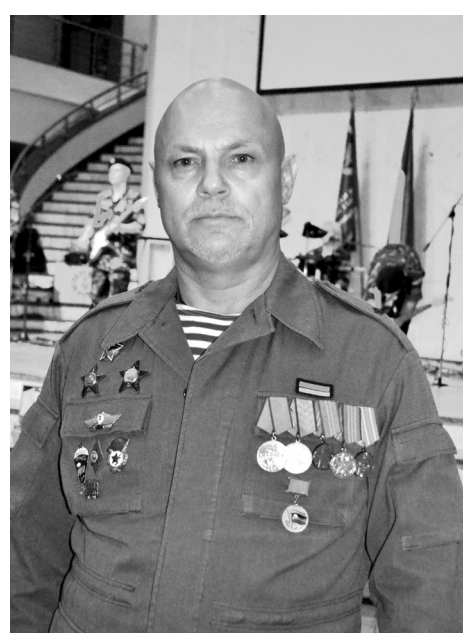
Спілка стала потужною громадською організацією. Прикро лише те, що про нас, наші інтереси забуває держава.

На цьому заході лунали тости за Україну, мир, за бойових друзів, і патріотична музика гарного вокально-інструментального колективу «Варшава».

Слава афганцям!

Ігор Панасюк

Юрій Мірошніченко

Валентин Леонт'єв

Абан Пальчиков

ГІСТЬ ГАЗЕТИ

– **Юрію Анатолійовичу! Сьогодні Партія захисників Вітчизни є потужною політичною силою. І її авторитет постійно зростає.**

– У її рядах нині налічується понад 70 тисяч осіб. Маємо чітку Програму, яка затверджена на Установчому З'їзді 19 квітня 1997 року зі змінами, внесеними IV з'їздом Партії захисників Вітчизни 2003 року. Вона дуже актуальна і сьогодні. Ми, зокрема, домагаємося завершення розслідування всіх фактів посадових зловживань, злочинної діяльності економічних кланів, приватизації державної власності з порушенням законодавства України; збалансування та скорочення обсягів зовнішнього та внутрішнього боргу.

У нас конкретно прописано, що робити у сфері державного будівництва, економічної і соціальної політики, в аграрній сфері.

На місцевих виборах минулого року ми отримали підтримку десятків тисяч виборців. Скажімо, в районному центрі Новогродівка Донецької області, який межує із зоною АТО, за нас віддали голоси 26 відсотків виборців. У сакральній столиці Чигирині – 15,5 відсотка.

Маємо добрі результати у Бучі – за представників нашої партії віддали свої голоси 14 відсотків виборців. Це більше, ніж в Ірпені. Чому так? Просто в Ірпені трохи по-іншому рахували...

Нам, звісно, дуже важко. Бо ми не олігархічна партія, не маємо своїх ЗМІ. Ми не можемо партійним структурам допомагати фінансово, окрім як методично та організаційно.

Багато представників нашої партії в зоні АТО, серед них і чимало ірпінчан. Ми пишаємося такими людьми. Я їм щиро вдячний за патріотизм. До речі, недавно демобілізувався з фронту голова Ірпінської міської організації Пар-

ГОЛОВНИЙ ФІНАНСОВИЙ ДОКУМЕНТ КРАЇНИ ПИСАЛИ ...ІНОЗЕМЦІ

Гість нашого часопису – голова Партії захисників Вітчизни, народний депутат України 4-х скликань, перший від України Сенатор Міжнародного Парламенту Безпеки і Миру Юрій КАРМАЗІН.

тії захисників Вітчизни Ігор Панасюк. Через учасників АТО підтримуємо зв'язок з передовою. Сьогодні ми виступаємо за ефективний захист цих фронтовиків. Щоб дотримувалися права на виділення їм земельних ділянок, квартир, на протезування.

– **Як, на Вашу думку, йдуть реформи в Україні?**

– Жодної реформи в Україні не проводилося і не проводиться! Наголошую: жодної! Під виглядом реформ відбулося знищення прокуратури як органу.

«Ми – за повне перезавантаження уряду та парламенту. Досить запрошувати іноземців на високі державні посади»

Аналогічно і реформа поліції. Зовнішній антураж. Проаналізуйте: розкриття злочинів упало у два рази. На 40 відсотків збільшилася кількість тяжких злочинів. Навантаження на слідчих зросло багаторазово.

Низька ефективність карного розшуку. Бо ядро цієї служби прибрали. Отож це не реформи, це знищення структури. І на чолі цього знищення стоять іноземці.

Ці люди навіть не здатні вивчити українську мову.

Ми бачимо «досягнення» міністра охорони здоров'я Квіташвілі. Лише один приклад: у нашій країні від грипу померло понад 300 осіб. У Європі смертей від цієї хвороби фактично не фіксують.

А візьміть міністра фінансів Ярецько. Маємо взагалі унікальну ситуацію, на яку чомусь ніхто із засобів масової інформації не звертає увагу. Так от, понад мільйон доларів було витрачено на підготовку проекту Закону про Державний бюджет ... іноземцями. Так,

так, він писався за кордоном. До нього навіть не були причетні міністри нашого уряду! Скажімо, заступники міністра фінансів, з якими я розмовляв, не знали про те, що записано в головному фінансовому документі країни. Хто давав право на таке витрачання коштів?!

Крім всього іншого, пані Ярецько має американське громадянство. Навіть Саакашвілі, коли призначався на посаду губернатора Одеської області, мав грузинське громадянство. Потім його позбавили, він сам не вийшов з нього. Тобто всюди допускалися порушення.

Олігарх Коломойський мав 3 чи 4 громадянства. Він також не мав права обіймати високу державну посаду. Хоча, треба віддати йому належне, на посаді голови Дніпропетровської облдержадміністрації трохи приділив уваги захисту Вітчизни. Хоча у правовій державі на таку посаду не міг бути призначений.

– **А як Ви оцінюєте реформу з децентралізації?**

– Наразі правильніше говорити не про децентралізацію, а про доцентралізацію. Чорним по білому записано, що виконання влади належить префектам. Тобто ще більше владних повноважень буде у руках Президента України. Щоб там не говорили Петро Порошенко чи Володимир Гройсман, але це не є передача владних повноважень на місця. Більше того, у людей ще забирають повноваження.

– **Які саме?**

– У них забирають право вигнати нерядового керівника з роботи.

– **Один із важливих аргументів на користь децентралізації – збільшується фінансування місцевих рад. Хіба не так?**

– Фінансування ніякого відношення немає до так званої конституційної реформи. Вносяться лише зміни у Закон про бюджет. Ще уряд Юлії Тимошенко у 2009 році пропонував фінансування місцевого самоврядування. Тобто іде підміна понять.

Що стосується так званої судової реформи. Це також не реформа. Бо до 2019 року пропонується все замкнути на Президентів України. Він признає і переводить суддів. Реформа може бути тільки тоді, коли суди, як ми це передбачали, будуть обиратися народом, на нижньому рівні. Я, приміром, багато часу провів в Ірпінському міському суді, коли розглядалася справа про перемогу мера Мирослави Свистович. І бачив роботу представників Феміди – не з кращого боку.

Переконали, що ті самі судді по іншому розглядали б справу, в т. ч. щодо знищення лісів -легенів Ірпеня, якби їх обирали люди.

– **Більшість депутатів Верховної Ради оцінили роботу уряду незадовільно. Але голосів для відставки прем'єр-міністра не вистачило. Як Ви прокоментуєте таку «виставу»?**

– Це олігархічна змова! Ми – за повне перезавантаження уряду та парламенту. Досить запрошувати іноземців на високі державні посади.

На мою думку, в паспорт треба повернути графу «національність».

Новий уряд має щоквартально звітувати про створення нових робочих місць в містах, селищах та селах.

– **Ви сповідуєте християнські цінності, є глибоко віруючою людиною. У Вашому кабінеті бачу багато ікон.**

– Всі ці ікони мені подарували. Лише одну з них – «Трійця» – я сам купив. У мене є чудотворна ікона Божої Матері «Милуючої». Вона в цьому кабінеті освітлюлася. Це чудо по православних канонах. Господь допомагає мені. У 2002 році мене виписали з військового госпіталю додому...помирати. Але з Божою допомогою я зцілювся.

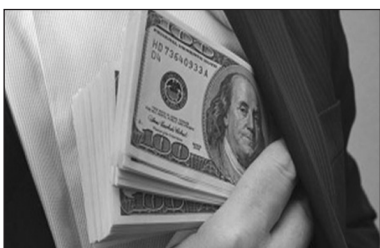
Нам треба жити по заповідях Божих, радіти життю, допомагати іншим. Якщо ти не допоміг нікому, значить, ти даремно прожив. Я допомагаю багатьом, хоча не маю державної посади. Двері мого кабінету не закриваються – кожного дня багато відвідувачів. Я не тільки лідер Партії, правозахисник, ще є експертом проектів законодавчих законів.

Бажаю всім сили, любові, зичу Божого захисту Україні та Ірпеню!

Василь ОСТРОЗЬКИЙ

З ПОВІДОМЛЕНЬ ІНФОРМАГЕНТСТВ

ПРОПОНУВАЛИ ПО МІЛЬЙОНУ ДОЛАРІВ

Лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко. заявила, нібито їй відомо, що народним депутатам пропонували по мільйону доларів за те, щоб Арсеній Яценюк залишився в кріслі Прем'єра. А нові антикорупційні органи, за її словами, не розслідують ці факти через свою заангажованість.

ЕЛЕКТРОННЕ ДЕКЛАРУВАННЯ МАЙНА БУДЕ

Парламент вніс зміни щодо скандального відтермінування електронного декларування майна чиновників до 2017 року – доведеться це робити вже в нинішньому. Втім, кримінальна відповідальність за приховування даних поки що не застосовуватиметься. Мовляв, нехай держслужбовці ще «потренуються» як правильно декларувати нажите добро. За відповідний закон проголосувало 238 народних обранців.

Ігор ПАДЮК:

ВІДВЕРТА РОЗМОВА

«ПЕРШОЧЕРГОВЕ ЗАВДАННЯ РЕФОРМ — ЗМЕНШЕННЯ КІЛЬКОСТІ КАБІНЕТНИХ СПІВРОБІТНИКІВ»

— Як відомо, 7 листопада 2015 року набрав чинності Закон України «Про Національну поліцію», — говорить Ігор Георгійович. — Відповідно до його вимог первинні підрозділи міліції почали змінювати назву на відділи поліції. У рамках вказаної реформи було розпочато переатестацію особового складу, який був у колишній міліції. На даний час у Києві та Київській області цей процес фактично завершено. Залишилося близько 2-5% особового складу, які ще не пройшли атестацію. Ця процедура містила ряд тестувань: загальної логіки та нормативно-правової бази, так звані тести на правдивість для встановлення психотипу співробітників. Після цього вони проходили співбесіди з атестаційними комісіями. Деяких з них відправляли на поліграфічне дослідження (детектор брехні). Атестаційним комісіям надавався повний доступ до службової інформації відносно самих співробітників, починаючи з особової справи та закінчуючи податковими деклараціями, компрометуючою інформацією, що є у відповідних компетентних органах.

— Чи усім вдалося подолати переатестацію.

— Ні. Майже 30% співробітників Ірпінського відділу поліції її не пройшли. Частина з них звільняється за власним бажанням, інші — на підставі того, що згідно із законом вони не відповідають вимогам служби в Національній поліції.

— А звільнені намагаються повернутися на свої посади?

— Звичайно, кожен громадянин України має законне право на відстоювання своїх інтересів — звертатися як до суду, так і до інших інстанцій, якщо вважає таке рішення незаконним. Частина з тих співробітників, які звільнені, подають позови в адміністративні суди, вважаючи, що вони звільнені неправомірно. Поки будь-яких прецедентів з даного приводу не виникло. Тому важко сказати, якою буде практика судів з цього питання.

— У результаті реформування кількості працівників поліції збільшується чи зменшується?

— Поки відповіді на це запитання важко, оскільки працюємо у так званому «тимчасовому штаті». Відповідно до цього кількість співробітників Ірпінського відділу поліції залишається такою, як і була раніше.

— Які започатковано нововведення?

— Сьогодні в рамках цієї реформи робимо все можливе, впроваджуємо нові методи роботи. Головне і першочергове завдання реформування — це зменшення кількості так званих кабінетних співробітників. Як відомо, ми збільшили кількість груп швидкого реагування, які безпосередньо перебувають на вулиці та патрулюють територію. Як керівник, вважаю, що це

В Україні тривають процеси реформування структур Міністерства внутрішніх справ, які передбачають глибинний характер, а не лише зміну назви міліції на поліцію. Адже одним з головних завдань реформаторів є підвищення рівня довіри громадян до органів правопорядку. Новий поліцейський повинен мати не тільки відповідну кваліфікацію, а й високі моральні якості. Про хід реформ та стан справ у Приірпінні розповідає начальник Ірпінського відділу поліції ГУ Національної поліції в Київській області Ігор ПАДЮК.

один з наших пріоритетів. Адже не завжди є необхідність у співробітниках поліції, які знаходяться у кабінетах. Чим більше їх буде на вулицях, тим більше позитиву від цього, починаючи з профілактики вчинення правопорушень та злочинів. Адже якщо співробітник поліції у форменому одязі перебуває на території, то практика свідчить, що це дисциплінує громадян і вони менш схильні переступати межі закону. На даний час ми збільшили кількість маршрутів патрулювання, ввели нові групи швидкого реагування, у зв'язку з чим частково провели організаційно-штатні зміни у відділі поліції. Якщо раніше це були дільничні інспектори міліції, то зараз деякі з них задіяні як старші груп швидкого реагування. Тобто частково ми змінили функціональні обов'язки самих співробітників.

Також уже під час реалізації цієї реформи запровадили нововведення — єдину для Київської області лінію «102». Якщо раніше громадянин телефонував за цим номером і повідомляв про свою проблему, цей виклик безпосередньо приймав черговий по нашому відділу та корегував роботу нарядів. На даний час у Головному управлінні створено спеціальний підрозділ — чергову частину. Він приймає виклики, черговий бачить місцезнаходження кожного патруля у регіоні

регіоні цілодобово патрулюють три автомобілі групи швидкого реагування. Зараз працюємо над збільшенням їх чисельності. Окрім того, введено дві слідчо-оперативні групи, які виїжджають на місця, де вчинено правопорушення чи злочин, та проводять відповідну фіксацію.

— Чи мають ірпінські «копи» на озброєнні сучасні електронні пристрої?

— У нас кожен наряд у рамках єдиної системи «102» має планшет, що надає змогу якнайшвидше передавати інформацію. Як було раніше? Черговий приймає виклик, записує його, потім телефонує черговому по міський відділу, передає ту ж саму інформацію. Останній визначає місцеперебування найближчого наряду, якому і надає дані. Як свідчить практика, це втрата 1-3 хвилин, що дуже багато для затримання злочинця по гарячих слідах. На сьогодні черговий по Головному управлінню приймає інформацію та безпосередньо передає її на планшет наряду, який перебуває поруч з місцем скоєння злочину.

— Які Ви бачите «больові точки» Приірпіння?

— Зазвичай, це злочинність як така. Дуже багато скоюють крадіжок. У цьому напрямку ми постійно проводимо відповідну роботу, затримуємо зловмисників.

СТАТИСТИКА:

Станом на 10.02.2016 року на території Ірпінського регіону сталося 97 ДТП, з яких з потерпілими особами — 8. За аналогічний період минулого року всього на території регіону сталося 75 ДТП. Однією з найвагоміших причин збільшення кількості ДТП є те, що громадяни поінформовані про ліквідацію такого підрозділу, як ДАІ і тому вважають, що їхні протиправні дії на дорозі для них минуть безкарно. Наприклад, станом на 10.02.2016 року працівниками поліції на території Ірпінського регіону було виявлено 12 осіб, які керували транспортним засобом у стані алкогольного сп'яніння, за аналогічний період минулого року таких фактів було виявлено 38. Кожен із нас розуміє, що насправді, на превеликий жаль, громадяни все частіше дозволяють собі вживати алкоголь, керуючи транспортним засобом, оскільки відчувають безкарність за це діяння.

Станом на 10.02.2016 року на території Ірпінського регіону було всього вчинено 214 крадіжок майна громадян, з яких з приміщення — 86. За аналогічний період минулого року було скоєно 181 крадіжка майна. Середній показник розкриття злочинів на території обслуговування Ірпінського ВП становить близько 15-ти відсотків. Такий стан розкриття злочинів та прорахунків у службовій діяльності став можливим в зв'язку із організаційно-штатними змінами та запровадженням нових форм і методів роботи.

та в залежності від цього передає виклик на автопатруль. У чому суть? Я також зіштовхувався з введенням цієї системи у Києві, коли її тільки започатковували. Вона дає суттєві результати. Адже, наприклад, черговий по будь-якому райвідділу Києва не має гадки, де знаходяться зовнішні наряди автомобілів зі співробітниками району, який межує. Коли ввели єдину карту і черговий уже бачить усі наряди, то може чітко визначити найближчий (цього району чи сусіднього), щоб правоохоронці максимально швидко прибули на місце події та втрутилися у ситуацію. У нас уже ця система працює.

— Скільки зараз співробітників поліції на вулицях нашого регіону?

— Як відомо, патрульно-постової служби зараз немає. Натомість ми ввели групи швидкого реагування. На цифри переходити не буду, бо це частково закрита інформація. На сьогодні в Ірпінському

Великий позитив — введення єдиної системи відеоспостереження в Ірпені. На даний час проводиться активна робота по впровадженню аналогічної системи у Бучі та збільшенні кількості відеокамер в Ірпені. Це дає суттєві позитивні результати, починаючи від профілактики. Адже є спеціально закріплені співробітники поліції, які цілодобово спостерігають за допомогою камер за місцями скупчення громадян. У разі виникнення неадекватної ситуації вони направляють туди наряди. Відеокамер установлено досить багато, але ця інформація теж засекречена. Думаю, до кінця літа Ірпінь буде «мертвою зоною» для зловмисників: кожен під'їзд, підхід буде перекритий пристроєм спостереження. Це надає великі переваги в роботі слідчих та оперативних співробітників, які можуть відштовхуватися від фіксації вчинених правопорушень.

— Злісний бич Приірпіння — наркоманія.

— Повністю подолати це ганебне явище дуже важко, але можна значно зменшити кількість наркозалежних. Особливу увагу приділяємо особам, які причетні до незаконного обігу наркотичних засобів. З Ірпінською міською радою розроблено спільний проект взаємодії на 2016-2020 роки, основна мета якого — безпосередня боротьба з наркозлочинністю. Активно працюємо у цьому напрямку — затримуємо громадян, причетних до незаконного обігу наркотиків. Це також одне з наших пріоритетних завдань, оскільки, як свідчить статистика, у цілому по країні майже 50% кримінальних правопорушень вчиняється особами, причетними до вживання наркотиків, їх розповсюдження.

— Що можна сказати про співпрацю з громадськістю?

— У цьому плані ми завжди відкриті для плідної взаємодії. Адже злочинність, правопорушення — це такі явища, які сама поліція ніколи не зможе повністю перемогти чи суттєво зменшити їх рівень. А якщо співпрацюватимемо з громадськістю в усіх напрямках, починаючи з інформаційного та закінчуючи спільними патрулюваннями, лише тоді зможемо кардинально змінити ситуацію. Наприклад, одним з напрямків боротьби з незаконним обігом наркотиків у рамках згаданої спільної програми є інформування громадськості про нашу роботу. Часто люди вважають, що поліція нічого не робить у цьому напрямку. Але звертаюся до громади: якщо знаєте про місця скупчення осіб, схильних до вживання наркотиків, наркопритони, тому чому не вважаєте за потрібне інформувати про це нас? Розумію, що люди бояться говорити про це, можливо, очікуючи помсти. Але ми завжди готові перевірити інформацію, надану офіційно чи анонімно, та вжити відповідних заходів. На жаль, громадськість неохоче йде нам назустріч у таких питаннях.

Одним з ключових напрямків у боротьбі зі злочинністю є доведення до широкого загалу результатів нашої роботи. Нагадаю про резонансне затримання, коли у Бучі під час обшуку в приватній оселі було вилучено майже 2 кг амфетаміну та інгредієнтів для його виготовлення. Плануємо доводити інформацію через біл-борди, ЗМІ, де надаватимуться адреси письмового та електронного листування, телефонного зв'язку.

Одним з найбільш ефективних напрямків співпраці громади та поліції вважаю спільну участь у різноманітних заходах, адже це зближує людей, стирає рамки недовіри. Так, напередодні річниці виведення радянських військ з Афганістану керівництво організації воїнів-інтернаціоналістів запросило нас на свої урочистості. Плануємо надати роту почесного караулу, вшанувати пам'ять загиблих воїнів салютом та покладанням квітів.

Спілкувався
Ігор ШВЕЦЬ

СЕСІЯ

Традиційно сесія розпочала роботу з привітань. Міський голова Володимир Карплюк висловив подяку Віктору Коваленку за ефективну працю на посту начальника КП «Ірпінводоканал» і продовження трудової вахти – тепер вже на посаді заступника начальника названого підприємства. З днем народження тепло привітали депутата Наталю Смолянчук.

Отримав величезний букет троянд, багато теплих слів ювіляр, старійшина депутатського корпусу Василь Пікулик. У ці дні йому виповнилося 70!

А далі сесія продовжила роботу у звичному режимі, під команду міського голови. Питання розглядалися швидко, багато з них прийнято з голосу.

За що голосували парламентарі? Сесія затвердила список присяжних Ірпінського міського суду у кількості 7 осіб. До нього ввійшли Алла Кухарська (КЗ «Ірпінська центральна міська лікарня»), Інна Комісарова – головний лікар КЗ «ІМЦ ПМСД» «Ірпінська центральна міська лікарня», Світлана Недогибчен-

ЗАВДАННЯ ПО ДЕКОМУНІЗАЦІЇ ВИКОНАЛИ

ко – головний лікар Ірпінської дитячої міської лікарні, Борис Мельник – головний лікар Гостомельської поліклініки, Марія Зоря – учитель історії і правознавства школи №17, Наталія Яковенко – провідний інженер з охорони праці та техніки безпеки КПП «Теплоенергопостач», Катерина Пастушенко – методист науково-методичного центру відділу освіти.

Затверджено також список народних засідателів Ірпінського міського суду у складі Володимира Молчанова, депутата міської ради, Григорія Андрійченка, пенсіонера, Марії Зорі, вчительки школи №17, Тетяни Кушніренко, інспектора Ворзельської селищної ради, Тетяни Мотики, начальника відділу організації працевлаштування населення Ірпінського міського центру зайнятості.

Влада рішуче взялася за виконання Закону про декомунізацію. Без обговорення в сесійній залі прийняли рішення про перейменування вул. Горького на **вул. Гончара**, провулку Горького на **провулок Яблуневий**, вул. Кутузова на **вул. Орлика**, вул. Курська на вул. **Білокур**, вул. Маяковського на **вул. Гуцала**, вул. Надсонова на **вул. Лисенка**, вул. Нахімова на **вул. Сагайдачного**, вул. Суворова на **вул. Виговського**, вул. Воїнів-Інтернаціоналістів на **вул. Ветеранів Афганістану**, вул. Гайдара на **вул. Довженка**, провулок Гайдара на **провулок Гнатюка**, вул. Дзержинського на **вул. Покровська**, вул. Калініна на **вул. Кулиняка**, вул. Лібкнехта Карла на **вул. Кірічека**, вул. Комінтерну на **вул. Давидчука**, провулок Комінтерну на **провулок Сосновий**,

вул. Комсомольська на **вул. Слов'янська**, вул. Ленінградську – від №1 до №9 включно – на **площу авіаконструктора Антонова**, від №10 і далі на **вул. Шептицького**, вул. Островського на **вул. Єроценка**, провулок Островського на **провулок Малишка**, вул. Паризької Комуни на **вул. Ярославська**, вул. Піонерську на **вул. Вериківського**, вул. Пролетарська на **вул. Троїцька**, вул. Люксембург Рози на **вул. Петрусенко**, вул. Свердлова на **вул. Незалежності**, вул. Чапаєва на **вул. Багірова**, вул. Щорса на **вул. Личака**.

Окремі представники громади висловили незадоволення з приводу перейменування вул. Воїнів-інтернаціоналістів. Але, процес, як кажуть, пішов.

Володимир БОЙЧЕНКО

УКРАЇНА І СВІТ

ВИСТАВА ДЛЯ «КРОЛИКІВ»

Пленарний вівторок, 16 лютого, — день знаковий. І не тільки для уряду, звіт якого нарешті прозвучав у сесійній залі. Врешті, це день істини для всієї України. Пристрасті підігрівалися і ззовні — під стінами ВР зібрався багатолюдний мітинг. Люди тримали плакати із написами: «Кролям місце в клітці, а не в Кабміні». Загалом розглянуто вісім питань, ухвалено три закони.

Минулий рік українці пережили дуже важко. «Паскозатягувальна» політика Кабміну прицільно вдарила по них — нині 70% громадян прагнуть відставки уряду. Команда А. Яценюка мала б прозвітувати про свою роботу ще торік у листопаді, утім саме тоді на кону стояли прийняття держбюджету-2016, отримання чергового траншу МВФ, вкрай необхідного, щоб утримати країну від сповзання в економічну прірву. Тож Прем'єру дали відстрочку.

Пристрасті навколо долі уряду розпалили політичну кризу в січні, виткнулося «з мішка» протистояння між пропрезидентською та пропрем'єрською фракціями в парламенті. Глава держави спочатку коментував усе це стримано: мовляв, відставка Кабміну недопустима, це потягне за собою розпуск коаліції, що у свою чергу призведе до дострокових парламентських виборів...

Нове загострення політичної кризи сталося напередодні дати звіту уряду. Після аналізу поданих Кабміном матеріалів до нього різні політсили, представлені в парламенті, почали паралельний збір підписів під проектом постанови про резолюцію недовіри. Прем'єр прибув до сесійної зали, вже знаючи, що фракція БПП на цей час має необхідні 150 голосів для його відставки. А Президент «підбадьорив» оприлюдненою заявою про необхідність повного оновлення Кабміну!

І що вийшло з цього «великого грому»? Як завше — «дрібний дощик». А ми всі стали свідками парламентської вистави задля «випускання пари» всередині владного трикутника. Бо назвати це кроком до «перезавантаження», на яке так очікує суспільство, не візьметься навіть найбільший оптиміст.

Характерно, що й на самого А. Яценюка всі оті хмари, що згушувалися над його головою, не справили належного враження. Він прийшов не стільки звітувати, скільки захищатися. І заявив відразу ж, що його команда зробила для реформування України більше, ніж усі попередні, разом узяті. До успіхів зарахував створену «практично з нуля» армію, забезпечення безпрецедентних сум на оборону — 5% ВВП. Бійці отримали, рапортував Прем'єр, незважаючи на гамір незгодних у залі, «100 тисяч бронешитів і шоломів, 34 тисячі нових зразків озброєння», удвічі підвищено їм зарплату. Є в нас і «перша лінія оборони» на випадок наступу РФ, запевнив: «Викопано 200

км протитанкових ровів, побудовано 70 км огорожі і 32 вежі» (нездоланна перешкода для армії ядерної держави!). Всі соцвиплати здійснено вчасно, а в четвертому кварталі зафіксовано навіть зростання ВВП на 1,5%. Уперше за всю історію, похвалився А. Яценюк, у зимовий період не було закуплено жодного кубометра газу з РФ, а за п'ять років, за його прогнозами, Україна може стати повністю енергонезалежною... На закінчення Прем'єр ще раз зробив акцент на успіхах Кабміну: «Ми залишаємо країну з повною скарбницею, з озброєним військом, зі списаними боргами, з виплаченими зарплатами і пенсіями! Я прошу парламент прийняти сьогодні рішення про майбутню долю країни — і поставити резолюцію недовіри уряду на голосування. Ми з честю і гідністю передамо уряд новому Прем'єру».

Краще б із почуття честі та гідності добровільно подали заяву про відставку, у відповідь на це порадив від імені фракції «Батьківщини» С. Соболев. Але, мовляв, для цього ще треба мати й мужність. А. Яценюка критикували всі, за винятком представників його фракції — «Народного фронту». Визнали роботу уряду незадовільною 247 голосами «за» (що, втім, ні до чого конкретно не зобов'язує). Здавалося, ось-ось окремою постановою буде прийнято й рішення про вотум недовіри.

Утім, Голова ВР В. Гройсман, «чомусь» всіляко відтягував вирішальне голосування. Багато було слів і уточнень, тим часом із сесійної зали потягнулися депутати — хтось із фракції БПП, хтось із «Опоблоку». Уже й звернули увагу Голови ВР — мовляв, це потягне час, і голосувати буде нікому, та й пізно — перепрацювали депутати більше двох годин... І цілком прогнозовані 194 «за» щодо недовіри уряду поставили в цій «епохальній» історії крапку. Фракції «Самопоміч», «Батьківщини» та Радикальної партії виклалися по максимуму, несподівано не додав двадцять голосів БПП. У зв'язі з фракцією «Народного фронту» не проголосували за відставку Кабміну «Опоблок» та депутатські групи — осколки колишніх «регіоналів». Прем'єр залишився на посаді принаймні ще на півроку — повторно ставити питання про його відставку за регламентом можна тільки на осінній сесії. Хіба що сам вирішить піти з поста... Словом, спектакль відбувся.

Марина ТІШКОВА
«Сільські вісті»

Безробіття зростає

Офіційний рівень безробіття в Україні у січні 2016 року підвищився до 508,6 тисячі осіб проти 490,8 тисячі осіб у грудні минулого року. Із них отримують допомогу з безробіття 414,4 тисячі осіб.

Як зазначається, середній розмір допомоги з безробіття в січні збільшився до 1,516 тисячі грн. (у грудні — 1,444 тисячі грн).

Дані наведено без урахування тимчасово окупованої території АР Крим, міста Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції.

Мільярди — на оборону

Державний концерн «Укроборонпром», що об'єднує головні оборонно-промислові підприємства країни, в 2015 році підписав експортних контрактів на постачання озброєння на 1,3 мільярда доларів. Про це в ході першого в Україні інвестиційного форуму з питань оборони і безпеки повідомив генеральний директор «Укроборонпрому» Роман Романов.

Раніше Президент України Петро Порошенко заявив, що оборонні підприємства України у 2016 році будуть повністю забезпечені замовленнями на виробництво нової техніки для української армії. Роман Романов же повідомив, що завантаження концерну становить лише 40%.

Згідно з держбюджетом України на 2016 рік, фінансування оборонного сектору країни становить понад 110 мільярдів грн. Зокрема, бюджети Міноборони і МВС збільшено на 21% — до 55,6 мільярда грн. і 40,8 мільярда грн. відповідно. За словами секретаря Ради Нацбезпеки і оборони Олександра Турчинова, в оборонному замовленні на 2016 рік пріоритетним напрямом буде розробка і виробництво вітчизняних сучасних ракетних комплексів, важкої гаубичної артилерії, засобів протиповітряної оборони та зв'язку, а також нових зразків бронетанкової техніки.

Позбавте глядачів «Новоросії ТВ»

Національна рада з питань телебачення і радіомовлення просить РНБО застосувати санкції до 38 юридичних осіб Російської Федерації. «Відповідне рішення з метою забезпечення інформаційної безпеки та захисту територіальної цілісності України ухвалено на засіданні 18 лютого». До списку ввійшли федеральні російські канали, а також телеканали, зареєстровані Роскомназором на території АР Крим і Севастополя, і ті, які працюють в окупованих районах Донецької та Луганської областей. Це, зокрема, «Первый канал. Всемирная сеть», «Телекомпания НТВ», «Медиа ТВ Севастополь», «Крымская информационная компания», «Новороссия ТВ», «Оплот».

ВІЙНА НА СХОДІ УКРАЇНИ НЕ ЙДЕ В ЖОДНЕ ПОРІВНЯННЯ З АФГАНСЬКОЮ

Гість нашої газети – Олег ЧУЙКО («Мамай»), донедавна командир 5-ї батальйонної тактичної групи 81-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ Збройних Сил України, а нині начальник Відділу пошукової роботи Управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України.

ПЕРШЕ БОЙОВЕ ХРЕЩЕННЯ

Перше бойове хрещення «Мамай» отримав в Афганістані у 1987-1988 роках. На посаді заступника командира підрозділу з боями пройшов більшість провінцій ворожої країни. Чужа війна, за його словами, «сильно пошматувала». Удостоєний ордена «За службу Родине в Вооруженных Силах СССР» 3-го ступеня.

Після повернення з Афганістану деякий час служив у Збройних силах СРСР. А коли Союз розвалився, не вагаючись, прийняв Присягу на вірність народові України. Тривалий час працював у Податковій академії – заступником начальника факультету військової підготовки по роботі з особовим складом, згодом викладав юридичну психологію на факультеті податкової міліції.

Вдруге потрапив до Афгану у грудні 2009-го року, начальником служби безпеки та військовим експертом кінознімальної групи «5-го каналу», що працювала над фільмом «Афганістан: 30 років потому».

– У цьому фільмі, який можна подивитися в Інтернеті, я також «засвітився» неодноразово, – розповідає «Мамай». – Потрапляли у складні ситуації. Одного разу в ущелині Хазара нас раптово оточили понад 50 озброєних бойовиків-талібів. Один із них представився: «Я з Управління Національної Безпеки Афганістану». Потім вийшов з кимось на зв'язок по радіостанції, доповідає: тут якісь журналісти приїхали, скільки за них можна виторгувати грошей? Я раніше

вивчав афганські мови – пушту, дарі, фарсі, тому зрозумів все без тарджамона (перекладача).

Врешті-решт з ними вдалося знайти спільну мову. Ми талібам сказали, мовляв, нас сюди послали матері тих хлопців, які тут загинули; з цього поля бою треба взяти каміння на їхні могили. Це були ключові слова. У відповідь пролунало: «Якщо так, то це інша справа. Ми раніше з вами воювали, а зараз – ні». Нам дали навіть провідника, який показав точне місце кривавої таргедії. Це в горах, на висоті біля 3500 метрів над рівнем моря. Саме тут

1 травня 1984 року загинуло більше 80 бійців так званого «Королівського» батальйону 682-го мотострілецького полку 108-ї мотострілецької дивізії, в якому, до речі, служив народний депутат Сергій Куніцин. Наші хлопці потрапили в засідку з трьох сторін. Ми зустрілися з колишніми душманами, які брали участь у цьому бою. Вони розповіли про подробиці бойового зіткнення.

З кіношниками їздив по Афганістану у військовому однострої: у береті,

тельнику, з планками бойових нагород. Протягом трьох місяців побували у шістьох провінціях. Постійно при собі мав автомат та кілька бойових гранат у кишенях. Таліби знали, що перед ними – шурави. Але в цілому ставилися до мене доброзичливо. Тільки одного разу

СИЛЬНІ ДУХОМ

пролунала погроза з боку депутата афганського парламенту, колишнього моджахеда, що розпочав свою кар'єру у Гульбеддина Хекмат'яра, якого прозвали колись Кривавим.

Афганістан – це зовсім інший світ, інший вимір. Тут живуть за своїм літочисленням. Нині в цій країні закінчується... XIV століття.

НА СТВОРЕННЯ 5-Ї БТГР ДАВ ДОБРО ОСОБИСТО НАЧАЛЬНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

У серпні 2104 року «Мамая» призначили на посаду першого заступника військового комісара Київської області.

І відразу ж він опинився в епіцентрі бойових дій – виконував складні завдання у складі 11-го та 25-го батальйонів територіальної оборони «Київська Русь». Разом з афганцем Ісою Курмамагомедовим та розвідником 11-го батальйону ТРО Бушуєм вивозив поранених, «двохсотих», зокрема – героїчно загиблого Балу.

– Потім мені, з подачі мого друга, бізнесмена Андрія Шведа, прийшла ідея створити 5-ту батальйонну тактичну групу у складі високомобільних десантних військ, – продовжує «Мамай». – Повезло, позаяк нас зі Шведом, без усілякої бюрократичної тяганини,

особисто прийняв начальник Генерального штабу Збройних сил України Віктор Миколайович Муженко. НГШ підтримав нас: гаразд, «Мамаю», дій! Й невдовзі, 31 грудня 2014 року, вийшла директива про створення 5-ї батальйонної тактичної групи. А в січні 2015 року я був призначений командиром цієї потужної військової частини. Починав з нуля в Києві. Місцем нашої дислокації спочатку була... друкарня командування Сухопутних військ Збройних Сил України. Нову частину формували разом зі мною досвідчені військовики, які вже мали за плечима бойовий досвід – «Шамір», «Фелікс», «Бушуй», «Сват», «Васабі», «Фугас». Час-від-часу ми виїжджали на фронт, виконували дуже складні завдання – які саме, деталізувати поки що не маю права. Принаймні ми впоралися, повернулися без втрат. Насамперед завдяки професійним діям вищезгаданого розвідника Бушуя, людини великої відваги, складної долі та непростого характеру.

Кістяк батальйону склали військовослужбовці з Ірпеня та Кременчука. Тому нашу новостворену частину неофіційно найменували «Кремінь». До нас добровільно приєдналися хлопці-відчайдухи: бійці з «Айдару», «Донбасу», батальйону ОУН (перейшла ціла рота), 11-го батальйону ТРО «Київська Русь».

За ірпінчан розмова окрема. Назву їх за позивними: «Саша-Ірпін», «Буба», «Баламут», «Боб», «Гармоніст» та інші.

Комбат Олег Чуйко вручає нагороду розвіднику Ігорю Бушую

В населеному пункті Опитне – Мамай, «Шамір», «Фелікс», «Камрад»

ЗА ІРПІНСЬКОГО РОЗВІДНИКА – 200 ТИСЯЧ ДОЛАРІВ

– Я чув, що за «Сашу-Ірпеня» бандити встановили величезну ціну – 200 тисяч доларів?

– Він дуже серйозний розвідник. Продовжує і зараз виконувати надскладні завдання. Переносить людські навантаження. Після важкого поранення, яке отримав, ще коли воював в «Айдарі», йому лише нещодавно зробили складну операцію. Незважаючи на те, що лікарі заборонили Олександру піднімати вантаж більше 5 кілограмів, він знову повернувся на «передок». Хоча я йому пропонував: Саша, закінчуй військову службу. Але він відповів категорично: ні, воюватиму! Людина дійсно кремінь!

Наша доблесна «П'ятірка» вже півроку тримає оборону на Сході, у т. ч. в районі руїн Донецького аеропорту. Там і досі дуже неспокійно, бійців щодня «довбуть». На жаль, серед особового складу є втрати: загинуло 5 військових і біля 50 отримали поранення. Війна є війна, від кулі чи то уламка ніхто не застрахований. Скажімо, мій рідний брат Андрій з позивним «Кочовик» був в 5-й батальйонній тактичній групі моїм заступником по роботі з особовим складом. Отримав контузію. Отож як тобі написано у Книзі долі, так і буде!

Скажу вам як бойовий командир: на Сході України ніякого перемир'я немає, хоча постійно про це теребляють у ЗМІ. Так, 6 грудня минулого року, у День Збройних сил України, я вручав в бліндажі, при свічках нагороду військовослужбовцям 5-ї БТГр. А у цей час з окупованої території стріляли сепаратисти.

– Батальйон має чим воювати?

– Бронею забезпечений. Ми прийшли на зміну героїчному 90-му аеромобільному батальйону, який воював в диявольському пеклі – Донецькому аеропорту і поніс шалені втрати.

Успішно замінили легендарних кіборгів. Авторитетно стверджую: професіоналізм наших хлопців надзвичайно виріс.

У нашій тактичній групі є дуже кваліфіковані фахівці, зокрема «Бук», «Слава». Вони займаються розвідкою за допомогою безпілотників. Ці апарати економлять час, а найголовніше – зберігають життя наших хлопців. Один апарат коштує біля 50 тисяч баксів. Але краще

витратити на нього кошти, ніж ризикувати життям людей. Якось перехопили радіорозмови ворога. Вони говорили на нашу адресу: воюють добре, дуже завзяті до бою!

– Чи могли наші війська під час наступу погнати сепаратистів углиб Донбасу?

– Ми люди військові, усе робимо по команді. Дадуть команду «Фас!», будемо виконувати, не дадуть – триматимемо оборону! Це прерогатива Головнокомандуючого Збройних Сил України. Звичайно, можна захопити якийсь об'єкт, але втримати його – дуже непросто. Ось у чому питання!

Так, у нас нині є міцна броня, потужна артилерія, але вона, згідно з Мінськими домовленостями, відведена від лінії розмежування фронту.

– Лінію оборони тримаємо велику?

– Це військова таємниця...

НАРОД І АРМІЯ ЄДИНІ

– При колишньому Союзі часто-густо лунало гасло: народ і армія єдині! Натомість це гасло дуже актуальне і нині. Якби не допомога бізнесменів, волонтерів, громадських організацій, пересічних громадян, чи могли б ми зупинити «російського ведмедя»?

– «П'ятірці» (5-й БТГр) велику допомогу надає Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО. Низький уклін голові цієї організації Ігорю Панасюку. Додам, що Ігор Валерійович проходив службу в нашому батальйоні, особисто брав участь у бойових діях. Керівництво та активісти цієї спілки, зокрема Володимир Бороденко, відправили в зону бойових дій вже більше

20 транспортних засобів. А ще багато військового спорядження, продуктів харчування.

А, скажімо, Ірпінський військовий шпиталь передав батальйону через названу спілку автобус ПАЗ. Він і досі справно служить – перевозить особовий склад. Сепари постійно за ним полюють.

Відчутно допомагає і мій рідний Кременчук.

Хочу висловити подяку за активне сприяння українському війську також Київській міській організації афганців – передали нам на фронт джип. Комунальне підприємство «Київпастрас» передало два автобуси, кілька бусиків, купу запчастин. Назву поіменно тих, хто до цього найбільше долучився. Це генеральний директор «Київпастрасу» Сергій Майзель, дай, Боже, йому здоров'я, та директор з економічної безпеки цього підприємства, афганець Зубер Артабаєв, а також колишній боєць нашого батальйону, голова Шевченківської районної спілки ветеранів Афганістану і АТО у м. Києві Олександр Денисов.

Користуючись нагодою, висловлюю низький уклін волонтерам. Без них ми не перемогли б! Я готовий і перед ними зняти берета!

– **Олеже Анатолійовичу! Ви зараз обіймаєте відповідальну посаду в Генеральному штабі Міністерства оборони. Чим конкретно займаєтесь?**

– Завдання нашого відділу – пошук полонених, їх обмін, організація повернення додому. Але найбільш сумне і непросте завдання – пошук «двохсотих», есгумація їх тіл, які доставляємо в морги. Дніпропетровська та Запоріжжя. Там тіла ідентифікують, передають рідним для поховання. Царство небесне всім тим, хто поклав свою голову за визволення України!

Я вже такого надивився, що не передати! В Афгані нічого подібного не бачив. Там була асиметрична війна, а тут – цілком симетрична. Потужна артилерія з обох боків, бронетехніка, навіть авіація. Щоправда, наразі наша авіація не задіяна – російський агресор поставив на Донбасі потужну протиповітряну оборону. Аби уникнути втрат у живій силі та техніці, ми не використовуємо бойові та транспортні літаки і гелікоптери.

Війна на Сході України не йде в жодне порівняння з афганською, як не образливо таке читати деяким нашим так званим «диванним» афганцям (котрі просиділи усю війну на дивані, згадуючи бойову молодість). Справжня війна – тут, на теренах нашої землі. Втім, ми переможемо. Бо правда і Бог – за нами!

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ

«Мамай», «Кочовик», «Шамір» та «Фелікс»

НАША МУЗИЧНА ВІЗИТКА — УКРАЇНЬСЬКА ЕСТРАДНА ПІСНЯ

Вокально-інструментальний ансамбль «Варшава» молодий, у його складі юні артисти віком від 14 до 18 років. Вони представляють весь Ірпінський регіон – Ірпінь, Бучу, Ворзель. Художній керівник молодіжного колективу – Валентин Савчин.

Чому юні музичні обдарування обрали назву «Варшава»? Бо, за їх словами, Україна прагне в Європу. А першою на цьому шляху є Польща.

Незважаючи на молодість, колектив набирає все більше, як кажуть, обертів. Всі концерти організовують «наживо». Ніякої фонограми! Вони повсякчас з гордістю заявляють: «Наша музична візитка – українська естрадна пісня!».

Вокально-інструментальний ансамбль підтримує міцні творчі стосунки з афганським гуртом «Перевал». Юні музиканти рівняються на своїх старших колег, їх поєднує одна ціль – пропаганда високого мистецтва, українських пісень.

Путівку в життя молодіжному естрадному колективу дала Олена Завальська – завідувач відділу культури та спорту Бучанської міської ради. А

їхнім опікуном, меценатом став директор торговельного комплексу «Варшавський» Олег Яцюк. Він виділив музикантам павільйон для репетицій.

Коли відчуваєш реальну підтримку старших, то виростають крила!

Даю пораду: якщо у вас буде можливість, побувайте на концерті вокально-інструментального ансамблю «Варшава».

Ілона СЕМЕНЧУК

З днем народження!

17 лютого 2015 року у світ вийшов перший номер газети «Ірпінський єдиний». Вітаємо колектив газети, бажаємо успіхів, натхнення на творчій ниві!

Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО, Благодійний фонд «Єдність та милосердя»

Вітаємо з ювілеєм ПІКУЛИКА

Василя Серафимовича

Вітаємо з днем народження

ЧЕШУНА

Володимира
Павловича

ЯЛОВЕНКА

Василя
Анатолійовича

ТКАЧОВА

Юрія Миколайовича

Ми хочем щиро привітати
В знаменний для Вас день.
Ви на добро будьте багаті,
Здоров'я, миру і пісень!

Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО

Вітаємо з днем народження

ЯКУНІНУ

Правду Леонідівну

ГРИГОРЯНА

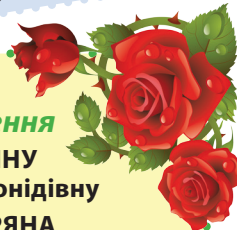
Ашота Гвидоновича

КРИВОЛАПА

Василя Яковича

Вам наснаги, здоров'я міцного,
Щоб в житті була радість, пісні.
Була довга життєва дорога,
Були теплими, світлими дні.

Ірпінська міська організація інвалідів війни, Збройних сил та учасників бойових дій

МНОГАЯ ЛІТА!

«МЕНІ ЛИШЕ 93 РОКИ!»

Легенда Ірпеня і всієї Київщини Правда Леонідівна ЯКУНІНА днями відзначила 93 весну. Не вдома, а на робочому місці – в Київській обласній раді, де знаходиться офіс Київської обласної організації інвалідів війни, Збройних сил та учасників бойових дій. Вона щодня зранку, незважаючи на складні погодні умови, поспішає на автобус – їде до Академмістечка, а звідти на метро до станції Печерська. І так вже протягом багатьох-багатьох років.

Якось під час проведення державного заходу – а було це три роки тому – до Правди Леонідівни підійшов високопосадовець і поцікавився: «Скільки ж Вам років?». Відповіла, як завжди, по-бойовому: 90-й ювілей зустрічаю! Не повірив!

Вона неодноразово підкреслює: я не відчуваю «вагу» років.

За плечима Правди Якуніної довгий фронтний і трудовий шлях. У неповних 17 років добровольцем пішла на фронт. Стала санінструктором зенітно-артилерійської роти 10 гвардійської стрілецької дивізії. У складі 2-го Білоруського фронту брала участь у визволенні Польщі та Східної Пруссії.

І зараз, перебуваючи на відповідальному посту, продовжує вміло командувати багатотисячним ветеранським «військом», наполегливо захищає їхні інтереси. Її відкривають двері у всіх владних кабінетах.

Привітати Правду Леонідівну з днем народження прийшло дуже багато гостей, високопосадовців. Серед них була і народний депутат Ольга Богомолець. Здоров'я, миру, многая літа побажали шановній Правді Леонідівні і представники Ірпінської міської організації інвалідів війни, Збройних сил та учасників бойових дій Анатолій Харциз і Людмила Кислякова.

Людмила КИСЛЯКОВА

Офіційне видання Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО і Благодійного фонду «Єдність та милосердя»

ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

usva_irpin@ukr.net, www.irpin.org.ua

Засновник – Благодійний фонд «Єдність та милосердя».

Свідectво про державну реєстрацію – КІ, №1606 від 03.02.2015 р.

Видане державною реєстраційною службою Головного управління юстиції у Київській області.

Видавець – Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО. Розрахунковий рахунок № 26000135519

ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Київ МФО 380805, Код 24880885

Віддруковано у друкарні ТОВ «Інтердрук». Зам. №

Наклад 20 000

Надруковано на папері українського виробника.

Редакційна колегія.

Тел. (063) 759-98-30, (068) 947-22-87